

[Justitsministeren.]

Barnets Fødsel. I § 12, Stk. 1, omhandles Tilfælde, hvor Sag ikke har kunnet rejses paa dette tidlige Tidspunkt, altsaa før Barnets Fødsel, og det udtales da her udtrykkeligt, at Moderen ogsaa skal være berettiget til efter de i §§ 4 og 5 angivne Tidspunkter at rejse Sag. Stk. 3 i § 12 er ny. Af Folketingets Udvalg var der nemlig under Behandlingen af disse Paragraffer stillet Spørgsmaal om, hvad der skete, hvis Moderen trods Bødeansvar ikke opgiver Faderens Navn. Dertil maatte man efter den tidligere Justitsministers Forslag svare, at der i saa Fald intet yderligere vilde ske. Det foreslaas nu, at der skal beskikkes Barnet en Værge, der saa vidt muligt drager Omsorg for, at der rejses Faderskabssag, dog kun, hvis han kommer til Kundskab om, hvem der maa antages at være Barnets Fader. Endvidere kan han, men kun, saafremt Moderen ikke sørger forsvarligt for Barnets Underhold, begære hende afhørt som Vidne.

Den væsentligste Ændring vedrører dog § 14 og forskellige dermed sammenhørende Bestemmelser og angaar det Problem, som man plejer at omtale som de solidarisk forpligtede Barnefædre. Naar flere anses som bidragspligtige, er Ordningen efter den gældende Lov af 1908 den, at enhver bidragspligtig skal være ansvarlig for hele Bidraget, men har, naar han har betalt det, Regres til den eller de andre bidragspligtige for en forholdsmæssig Andel. Der udfærdiges en Bidragsresolution for hver af de bidragspligtige, og Resolutionen lyder et saas paa, at de solidarisk er pligtige at svare Bidrag. Denne Ordning blev i Princippet fastholdt i Forslaget af 1934 i § 30, dog saaledes at Moderen ikke fik alle Resolutionerne i Hænde, men en Attest, som udviser Bidragets Størrelse. Selv om Forbindelsen mellem Moderen og Barnet paa den ene Side og de flere bidragspligtige paa den anden Side herved er løst, kan jeg ikke anse denne Ordning for tilfredsstillende. For det første er Regelen om, at Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under Hensyn til begge Forældres Livsvilkaar, særdeles vanskelig at gennemføre, hvor der er flere, end-sige mange bidragspligtige; dernæst vil Inddrivelsen af den forholdsmæssige Andel af Bidraget hos de andre bidragspligtige volde Vanskeligheder i disse Tilfælde; endelig finder jeg det i høj Grad utiltalende, at Personer, der staar i Forhold til Moderen, skal kunne spekulere i, at hun ogsaa har staaet i Forhold til andre, saaledes at der i

paakommende Tilfælde vil blive flere om at dele det normale Bidrag. Det er under de nuværende Forhold ikke noget usædvanligt Tilfælde, at den, der er kendt bidragspligtig, efter Sagens Færdiggørelse søger Genoptagelse, fordi han har faaet Mistanke om, at der er andre, der har staaet i Forhold til Moderen, og haaber ved deres Inddragelse i Sagen at kunne slippe billigere.

Selve denne Ordning synes mig saa vidt muligt at burde undgaas. Den er ikke i sig selv videre tiltalende, og den er da navnlig uheldig af Hensyn til Barnet. Disse Mangler har Justitsministeriet derfor søgt at afhjælpe ved i Lovforslaget at indføre et nyt Sæt Retsregler angaaende de Tilfælde, hvor flere er anset som bidragspligtige. I §§ 22 og 23 bestemmes det, at Bidraget altid skal fastsættes til det sædvanlige Normalbidrag, i § 14, 2det Stykke, at Bidragspligten skal paalægges hver af de bidragspligtige fuldt ud. Den Omstændighed, at flere opfylder Betingelserne for at kunne være Fader til Barnet, giver efter Justitsministeriets Mening ingen Grund til, at Bidragspligten for hver af dem skal nedsættes til en Brøkdel, naar det ikke er afgjort, hvem af dem der er Fader. Det er naturligvis ikke Tanken, at Barnet eller Moderen skal have fuldt Bidrag fra samtlige bidragspligtige. I § 18 bestemmes det, at Bidraget til Barnet og Moderen fastsættes til Normalbidraget. I øvrigt er Forholdet, navnlig ved §§ 29 og 30, ordnet saaledes, at Overøvrigheden inddriver Bidraget hos samtlige bidragspligtige. Moderen eller den, der varetager Barnets Tarv, kan paa Grundlag af sit Dokument faa Bidraget udbetalt af det offentlige, saafremt Betingelserne i øvrigt er opfyldt; ellers kan Bidraget kræves udbetalt af Overøvrigheden. Overøvrigheden indbetaler saa af det, den har faaet ind, de Bidrag, der er udbetalt forskudsvis af det offentlige for de Børn, til hvem flere er udlagt som bidragspligtige. Hvis der fremkommer et Overskud, anvendes dette efter Socialministerens Bestemmelse til Gavn for den almindelige Børneforsorg.

Med Hensyn til § 20 rettede man i Folketingsudvalgets Beretning det Spørgsmaal til Justitsministeriet, om Forsørgerpligten ogsaa ophørte ved det 18de Aar i de Tilfælde, hvor Faderen var velhavende. Hertil maatte man, saaledes som Lovforslaget af 1934 er formuleret, svare ja. Det kunde ogsaa siges at være rent logisk i Strid med den gældende Ordning med Hensyn til Forsørgerpligten over for Ægtebørn, hvis det var muligt at udstrække